

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Formålet med forslaget er at stille en statsgaranti på 750 mill. kr. til rådighed som led i en ny finansieringsordning for større, danske vindkraftprojekter, der sælges til opstilling i udlandet. Ordningen skal sikre, at vindmøllebranchen får adgang til en langsigtet finansiering med en høj finansieringsgrad.

I tilknytning hertil oprettes der et privat aktieselskab, som får til opgave at varetage administrationen af ordningen gennem udstedelse af garantier for tilbagebetalingen af lån, der optages til finansiering af vindkraftprojekters etablering. Den statslige garanti tjener til sikkerhed for de forpligtelser, som selskabet påtager sig ved garantiudstedelsen.

Det pågældende garantiselskab er under stiftelse med sigte på, at der indskydes en ansvarlig kapital i størrelsesordenen 50 mill. kr. fra branchen og andre private investorer. Selskabets garantivirksomhed vil således bygge dels på selskabets ansvarlige kapital, dels på statsgarantien på de 750 mill. kr., der alene bliver effektiv, hvis selskabets ansvarlige kapital er opbrugt.

Lovforslaget skal bl.a. ses på baggrund af Folketingets vedtagelse af det såkaldte anpartsindgreb, jf. lov nr. 388 af 7. juni 1989 om ændring af forskellige skatteleve (Anparter). I tillægsbetænkningen fra Skatte- og afgiftsudvalget over lovforslaget udtales, at der er enighed mellem regeringen og Socialdemokratiet om, at der med virkning fra senest 1. januar 1990 skal tilvejebringes en ny finansieringsordning for dansk vindmølleeksport.

2. Baggrunden for lovforslaget

Finansieringen af danske vindkraftprojekter i udlandet har i de seneste år i væsentlig grad været baseret på anpartsfinansiering via salg af anparter i Danmark. Projekterne har været organiseret således, at dansk-ejede anpartsselskaber har stået for opførelsen og driften af vindmøllerne i udlandet og dermed som køber af møllerne. Økonomien har været baseret på langtidskontrakter med de stedlige elforsyningselskaber, der sikrer afsætning af den producerede elek-

tricitet. Denne finansiering har medvirket til, at dansk vindmølleindustri har kunnet »matche« bl.a. store japanske vindmøllefabrikanter tilbud om langvarig privat finansiering på det vigtige amerikanske marked.

For at sikre en fortsat teknologiudvikling for danske vindmøller og give grundlag for, at møllerne fortsat vil være konkurrencedygtige på verdensmarkedet, må der tilvejebringes en anden finansieringsform til afløsning af anpartsfinansieringen.

Et udvalg under Energistyrelsen har undersøgt mulighederne for at etablere en sådan finansieringsordning. Udvalget har peget på to hovedmuligheder. Den ene indebærer, at ordningen placeres i tilknytning til de eksisterende ordninger under Eksportkreditrådet, medens den anden bygger på, at finansieringsordningen administreres af et privat aktieselskab.

Foreningen af Danske Vindmøllefabrikanter har tilkendegivet, at branchen vil kunne anvende såvel en ordning i tilknytning til Eksportkreditrådet som en ordning, der administreres af et privat garantiaktieselskab. Foreningen har dog anbefalet selskabsløsningen som bedre egnet til at tilgodese branchens særlige behov.

Regeringen lægger vægt på, at der tilvejebringes en ordning, som giver branchen et selvstændigt engagement og økonomisk medansvar. På denne baggrund foreslår regeringen, at ordningen placeres i privat selskabsregie.

Selskabet skal yde garantier for tilbagebetaling af lån til vindkraftprojekter, der sælges til opstilling i udlandet, og selskabet opkræver præmier herfor. Selskabet kan som et privat aktieselskab træffe forretningsmæssige dispositioner, tilrettelægge en fleksibel forretningsgang og tilbyde vindmøllebranchen garantiydelser tilpasset branchens særlige behov. Størrelsen af selskabets indtægter skal tage sigte på at dække hensættelser til imødegåelse af tab i forbindelse med udstedelse af garantier, administrationsomkostningerne ved ordningen samt et passende afkast af aktiekapitalen.